

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Czugler Péter ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Kiss M. Tibor ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2008. november 27-én kelt 22.G.40.613/2006/29. számú ítélete ellen a felperes részéről 30. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja;

kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 600.000 (hatszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A cégjegyzékbe 2001. március 5-én bejegyzett felperesi társaságnak 2002. április 18-tól kezdődően két tagja volt, a ... Kft. és a ... Kft.

A ... Kft. 2003. április 23-án devizahitel-szerződést kötött az alperes jogelődjével, a ... Rt.-vel a ..., kerület ... utca 26. szám alatti ingatlan átalakításának a

finanszírozására; a munkák elvégzésére a ... Kft. vállalkozott, mely társaság alvállalkozóként a ... Kft.-t vonta be a kivitelezésbe.

A felperes tulajdona a ..., ... utca 110. - ... utca 1. számú, az ingatlan-nyilvántartásban hrsz. alatt nyilvántartott ingatlan. A felperes 2003. szeptember 10-én vállalkozási szerződést kötött a ... Kft.-vel a „...” elnevezésű irodaháznak a fenti ingatlanon való felépítésére, ennek kivitelezésére a vállalkozó szintén a ... Kft.-vel szerződött.

A felperes és az alperes jogelődje a ...n épülő irodaház beruházásának finanszírozására 2003. október 1-jén szám alatt devizahitel-szerződést kötött, amelyet a felek 2003. október 9-én közjegyzői okiratba foglaltak. A hitel összege 1.130.000 euró volt, a hitelkeret rendelkezésre tartását 2004. július 31-ig vállalta a bank. Az egyes kölcsönösszegek folyósítása lehívólevéllel, a felperes műszaki ellenőre és a bank műszaki ellenőre által egyaránt visszaigazolt, kizárólag 2003. szeptember 15-ét követő teljesítésre vonatkozó számlák alapján történhetett. A szerződés szerint a hitel végső lejáratát 2011. július 31-e. A devizahitel visszafizetésének biztosítékát képezte - többek között - az ingatlant terhelő keretbiztosítéki jelzálogjog és 35.000.000 forint összegre szóló, a felperes ügyvezetője, ... által kiállított váltó. A felperes vállalta továbbá, hogy az ingatlanhasznosítással kapcsolatban a jövőben létrejövő adásvételi és bérleti szerződésekben kiköti, hogy az őt megillető valamennyi bevételt a bankra engedményezi.

Az alperes jogelődje a 2003. október 1-jén kelt devizahitel-szerződés alapján összesen 127.961.232 forint kölcsönt folyósított a felperesnek.

... 2003 decemberében jelezte az alperes jogelődjének, hogy az alvállalkozó kivitelezői tevékenységével elégedetlen a hibás és késedelmes teljesítése miatt, és a társaság likviditási problémái miatt kétséges, hogy megfelelően teljesíti a szerződéses kötelezettségét.

A ... Kft. a ... utca 26. szám alatti és a ..., ... utca 110. - ... utca 1. szám alatti irodaház kivitelezésére vonatkozó, a ... Kft.-vel kötött alvállalkozási szerződést 2004. április végén felmondta.

A ... Kft. ügyvezetője, ... 2004. július 15-én kelt levelében a ..., ... utca 110. szám alatti építkezéssel kapcsolatban azt közölte az alperesi jogelőd alkalmazottjával, ...-ral, hogy reá hivatkozva a felperes ügyvezetője a kivitelezést leállította, mert állítása szerint a ... a finanszírozást leállította, és a károk enyhítése érdekében írásbeli nyilatkozatot kért „a várható folytatásra”. Ezt követően az alperesi jogelőd, illetve a jogutód alperesi bank Workout Igazgatósága és a felperesi cég egyik tulajdonosa, a ... Kft. között tárgyalások folytak a perbeli devizahitel-szerződést is érintően, azonban a devizahitel-szerződés módosítására, új hitelszerződés megkötésére nem került sor.

A felperes jogi képviselője útján 2005. július 29-én kelt levélben közölte az alperessel, hogy a ügyletszám alatt 1.130.000 euró összegre létrejött kölcsönszerződést és az annak alapján kötött járulékos megállapodásokat és egyéb jognyilatkozatokat semmisnek tekinti, illetve azokat megtámadja. Amennyiben a szerződések és a nyilatkozatok érvényesek lennének, jelen nyilatkozatával a Ptk.

300. § (2) bekezdése alapján a szerződésektől eláll, mivel a bank a hitelfolyósítást minden indok nélkül 2004 júniusában felfüggesztette, és azt nem folyósította, s ezzel az építkezést ellehetetlenítette. Egyidejűleg bejelentette elmaradt haszon és többletköltség címén kárigényét, s az összesen 159.102.580 forint összegű kártérítési követelését a bankkal szemben a fennálló 138.105.179 forint tartozása erejéig beszámította, és felszólította az alperest, hogy a beszámításra tekintettel a fennmaradó 20.997.401 forint követelést 8 napon belül fizesse meg.

Az alperes 2005. augusztus 5-én kelt levelével a felperes semmisségre való hivatkozását megalapozatlannak minősítette, kártérítési kötelezettségét nem ismerte el, és felszólította a felperest a lejárt hiteltartozásának a kiegyenlítésére.

A felperes a 2006. április 14-én előterjesztett keresetében elsődlegesen az 1.130.000 euró összegre létrejött kölcsönszerződés és az annak alapján kötött járulékos megállapodások, és egyéb jognyilatkozatok érvénytelenségének, másodlagosan a 2005. július 29-én kelt levélben közölt elállás érvényességének a megállapítását kérte. Mindkét kereseti kérelméhez kapcsolódóan kérte továbbá a ..., ... utca 110. - ... utca 1. szám alatti ingatlanra bejegyzett jelzálogjog törlését, és az alperes 20.997.401 forint kártérítés és kamatai megfizetésére kötelezését a keresetben részletezett elszámolás szerint.

A per tartama alatt a felperes bejelentette, hogy az alperes a kölcsönszerződésből eredő követelését a számlájáról időközben leemelte, ezért a keresetét megváltoztatta. A 2008. május 5-én kelt és 2008. május 7-én előterjesztett beadványában előadta, hogy a szerződés érvénytelenségének megállapítására irányuló kereseti kérelmét nem tartja fenn, csupán az eredeti keresetben már korábban előterjesztett kártérítési igényét, ennek összegét 180.099.981 forintban, és ezen összeg 2004. június 1-től számított törvényes késedelmi kamatában határozta meg. Követelése jogalapjaként szerződésszegéssel okozott kártérítési igényre hivatkozott, előadva, hogy az alperes 2004 tavaszától kezdődően minden indok nélkül a perbeli kölcsönszerződés alapján a folyósítást beszüntette, szerződésszegése miatt a felperes az épület befejezési munkáit elvégeztetni nem tudta, annak befejezése több mint négyéves késedelmet szenvedett, s ezzel összefüggésben keletkezett a kára. Hangsúlyozta, hogy az alperes szerződésszegése abban áll, hogy 2004 tavaszán, márciusban az alperes képviselőjében eljáró munkavállaló közölte, hogy a felperes a szerződés alapján folyósítást ne kérjen, mert nem fog kapni, indokként azt jelölte meg, hogy a ... Kft.-vel kötött, illetve egy harmadik projekt finanszírozásával kapcsolatos szerződéseket a bank együtt kívánja kezelni.

Az alperes a kereseti kérelmek elutasítását kérte, védekezésében előadva azt is, hogy a felek közötti, 2003. október 1-jén kelt devizahitel-szerződést 2006. július 10. napjával azonnali hatállyal felmondta, így a szerződés megszűnt. A módosított, kártérítés iránti kereset jogalapját és összegszerűségét is vitatta. A kölcsön folyósításának beszüntetésére vonatkozó felperesi tényállítással szemben előadta, hogy az alperes a 2004. július 31-ig terjedő rendelkezésre tartási időszak alatt a felperes által kezdeményezett valamennyi szabályszerű lehívásnak eleget tett, a lehívott összegeket folyósította, szabályszerű lehívólevél hiányában az alperest nem

terhelte szerződéses kötelezettség a kölcsön folyósítására, ezért alaptalan a felperesnek az az állítása, hogy az alperes a kölcsön folyósítását beszüntette. Vitatta, hogy az alperes jogelődje, illetve annak alkalmazottja a felperes által hivatkozott szerződésszegő magatartást tanúsította. Alaptalan álláspontja szerint a felperesnek az az állítása is, hogy az alperes bármely magatartása előidézhette a felperes károsodását, a perbeli építkezés leállása független az alperes magatartásától, azzal nem áll okozati összefüggésben, s a felperes a kárát nem bizonyította.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította, és kötelezte, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 1.200.000 forint perköltséget. Határozata indokolásában megállapította a Ptk. 522. §-ának (1) és (2) bekezdésében, valamint a Ptk. 523. §-ának (1) bekezdésében foglaltak egybevetése alapján, hogy a felek szerződése - az elnevezésének megfelelően - bankhitelszerződés, és annak írásba foglalása megtörtént. A bankkölcsönszerződés nincs alakisághoz kötve, így a bankhitelszerződés alapján - az abban rögzített feltételek mellett - a felek között ráutaló magatartással kölcsönszerződések jöttek létre akként, hogy a szerződésben a folyósítás feltételeként szabályozott folyamat eredményeként az alperesi jogelőd több lépcsőben, a felperes által is elismert összegben a felperes részére kölcsönt folyósított. Az elsőfokú bíróság a felperes módosított keresetét a Ptk. 318. §-ának (1), illetve a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdésében foglalt szabályok alkalmazásával bírálta el, és arra a következtetésre jutott; az alperes nem tanúsított jogellenes magatartást, ennek megállapíthatóságát az zárja ki, hogy a felperes saját, korábbi nyilatkozatai és annak valóságát igazoló okirati bizonyítékokkal szemben adta elő, hogy az alperesi jogelőd alkalmazottja 2004 tavaszán, márciusában tett szóbeli közléssel valósított meg jogellenes magatartást. Kifejtette továbbá; a felperes jogi képviselője útján 2005. július 29-én kelt levelében és a keresetlevélben is arra hivatkozott, hogy a hitelfolyósítást az alperesi jogelőd minden indok nélkül 2004 júniusában függesztette fel. Ezen nyilatkozat igazolására becsatolta a felperes egyik tagjának, a perbeli építkezés generálkivitelezőjének a felpereshez és a bank képviselőjéhez 2004. július 7-én és július 15-én kelt levelét (F/12, F/13), valamint a ... Kft.-vel 2004 áprilisában kötött megbízási szerződést, amely nem csak a folyósítási határidő, hanem a törlesztési ütemezés módosításában való közreműködésre is vonatkozott. ... által 2004. május 21-én aláírt, alpereshez címzett levél - többek között - azt is rögzíti, hogy március 21-én a felperes bejelentette, hogy a ... Kft. késedelmes teljesítését nem fogadja el. Ezen, okiratokkal is alátámasztott nyilatkozatával szemben a jelen per során terjesztette elő a felperes azt a nyilatkozatát, amely a módosított keresetének tényállásában megjelölt alperesi jogellenes magatartásra vonatkozott. E körben értékelte az elsőfokú bíróság a felperes ügyvezetőjének, ...nak a 15.G.40.407/2006/45. számú, a 2007. május 25-én felvett jegyzőkönyvbe rögzített és jelen per tárgyává tett tanúvallomását, s a felperesi nyilatkozatok, illetve a felperes ügyvezetőjének tanúvallomásai közötti nyilvánvaló ellentmondásra tekintettel, mint szükségtelent, mellőzte az arra vonatkozó bizonyítás lefolytatását, hogy - az időközben elhunyt - ... közölte-e a felperesi ügyvezető által a jelen perben tett tanúvallomásában előadottakat, kiemelve, hogy az építkezés, illetve a

finanszírozás leállításával kapcsolatos írásbeli nyilatkozatként a felperes az F/12 és az F/13 sorszám alatti okiratokat csatolta. Az elsőfokú bíróság az alperes jogellenes magatartása hiányában a felperes kártérítés iránti keresetét alaptalannak találta, ugyanakkor megállapította azt is, hogy a felperes állított kára nem az alperes magatartásával áll okozati összefüggésben, hanem azzal a ténnyel, hogy a fővállalkozó az alvállalkozási szerződést felmondta és új vállalkozó bevonására nem került sor. Mindezért a keresetet elutasította, és a pereszes felperest kötelezte az alperes ügyvédi munkadíjaként felmerült perköltsége megfizetésére a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, elsődlegesen az első fokú ítélet megváltoztatását és közbenső ítélet meghozatalát kérte a felperesi kereset jogalapja megállapításának érdekében, a másodlagos fellebbezési kérelme az ítélet hatályon kívül helyezésére, az első fokon eljáró bíróság új eljárásra való utasítására irányult.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete súlyosan törvénysértő és megalapozatlan, alapvetően azért, mert nem a felperes által előterjesztett keresetet bírálta el, hanem egy olyan ügyben hozott ítéletet, amelyre a felperes semmilyen kereseti kérelmet, soha nem terjesztett elő, ezen túlmenően iratellenes is a határozat, mivel az elbírált jog sem egyezik meg azzal, amelyet a keresete tárgyává tett.

A felperes fellebbezése indokolásának kiegészítésében is azt hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság nem a felperes által a 2008. május 5-i beadványában előterjesztett keresetről döntött. Előadta; tény, hogy a felperesnek az eredeti keresetét módosítania kellett azt követően, hogy az alperes a követelését inkasszálta, és a jelzálogjog törléséhez a nyilatkozatot kiadta, ezért „csak a jelzálog szerződés érvénytelenségének megállapítására, valamint a perköltségben való marasztalásra leszállított keresetét tartotta fenn az eredeti érvénytelenség megállapítására irányuló kártérítési keresetének e részéből”. Ettől a kereseti kérelmétől a felperes nem állt el, az elsőfokú bíróság erre nézve a Pp. 213. §-ának (1) bekezdésében írt rendelkezések ellenére határozatot nem hozott, és ennek elmaradását nem indokolta. Álláspontja szerint a tényállás hiányos és iratellenes megállapításával az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 221. §-ában és a Pp. 206. §-ában foglalt szabályokat, figyelemmel arra is, hogy a tanúk vallomásait nem megfelelően értékelte. Kifogásolta, hogy a Ptk. 313. §-ának alkalmazását a jogvita elbírálásánál mellőzte, és a bizonyítást erre nézve nem folytatta le. Kifejtette; a felperes a keresetét a kártérítés tekintetében arra alapította, hogy az alperesi jogelőd 2004. április végén előre bejelentette, hogy a továbbiakban a kölcsönből semmilyen összeget nem fog folyósítani, azaz a teljesítés megtagadását előre kilátásba helyezte, az alperes azonban nem a felperesi tényállításra tett nyilatkozatot a perben, hanem irreleváns védekezést terjesztett elő, melyet az elsőfokú bíróság úgy fogadott el, hogy azt semmilyen bizonyíték nem támasztotta alá. Hivatkozott arra is, hogy az ítélet a felek közötti szerződés minősítését tekintve jogilag megalapozatlan, mivel a Hpt. 77. §-ának (2) bekezdése kifejezetten kötelező alakíságot állapít meg a pénzintézet által kötendő kölcsönszerződésre, így a kölcsön

folyósításával kapcsolatos ítéleti indokolás téves. Kifogásolta azt is, hogy az elsőfokú bíróság a Ptk. 313. §-ában írt anyagi jogi jogkövetkezményekkel szemben jelentőséget tulajdonított annak, hogy a 2005. július 29-én kelt felperesi levélben - a hitelfolyósítás felfüggesztésének időpontjára nézve - nem áprilisi, hanem júniusi dátum szerepelt, holott közömbös az ügy megítélése szempontjából az, hogy a 2004. július 31-i rendelkezésre tartási időt megelőzően egy hónappal vagy három hónappal került-e sor a szerződés lehetetlenülését kiváltó bejelentésre az alperesi jogelőd részéről.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte. Előadta; nem felel meg a valóságnak az a felperesi hivatkozás, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében nem a módosított (legutolsó) felperesi kereseti kérelmet bírálta volna el, és nem a kereset tárgyává tett jog kérdésében foglalt állást. Az ítélet indokolása (7. oldal) részletesen tartalmazza a felperes módosított kereseti kérelmét mind a jogalap, mind az alapul fekvő tényállás tekintetében, kifejezetten rámutat arra, hogy a felperes módosított kereseti kérelméhez kapcsolódó tényelőadás a felperes eredeti kereseti kérelmében foglaltaknak ellentmond, jogellenes magatartást az alperes nem tanúsított a felperes végleges kereseti kérelmében megjelöltek szerint. Ezt a felperes a Pp. 164. §-ának (1) bekezdése alapján az őt terhelő kötelezettség ellenére nem bizonyította, az általa a per korábbi szakaszában előadottak a végleges kereseti kérelem alapjául szolgáló tényállást kétségbe vonják.

A fellebbezés nem megalapozott.

A felperes alaptalanul állította fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság nem a felperes által előterjesztett keresetet bírálta el, s az elbírált jog nem egyezik meg azzal, amelyet a keresete tárgyává tett. Ezzel szemben megállapítható; az ítélet indokolása a felperes nyilatkozatait, a felperes által előadottakat az iratoknak megfelelően tartalmazza.

A Polgári perrendtartás 3. § (2) bekezdésének első mondata fogalmazza meg a rendelkezési elv szabályát, amely szerint a bíróság - a törvény eltérő rendelkezése hiányában - a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van. A bíróság az előterjesztett kérelmet (kérelmeket) viszont teljes terjedelmében köteles elbírálni. A Pp. 213. §-ának (1) bekezdése az ítélet teljességének követelményét mondja ki, mely azt jelenti, hogy az ítéleti döntésnek ki kell merítenie a perben elbírálásra kerülő kereseti és viszontkereseti igényeket. A rendelkezési jog alapelve azt is jelenti, hogy a felek által előterjesztett kérelmeken az érdemi döntés nem terjedhet túl, a kereseti kérelem és az ellenkérelem korlátja az érdemi döntésnek (Pp. 215. §).

Az első fokú eljárásban eljárási szabálysértések nem történtek, a bíróság a Pp. fent hivatkozott alapelvi rendelkezései értelmében kötve volt a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz, így a felperes (utolsó) módosított keresetéhez,

amelyet a 2008. május 5-én kelt és 2008. május 7-én benyújtott iratában fogalmazott meg.

A felperes a 2008. május 5-én kelt beadványában azt adta elő, hogy a keresetét akként módosítja, hogy a szerződés érvénytelenségének megállapítására irányuló kereseti kérelmét nem tartja fenn, csupán az eredeti keresetben már korábban előterjesztett kártérítés iránti igényét. Ennek összegét 180.099.981 forintban és ezen összeg után 2004. június 1-től számított törvényes késedelmi kamatában határozta meg a felperes, és az alperes szerződésszegésére, a szerződésszegésért való felelősségére hivatkozott.

Tévesen állította tehát fellebbezésében a felperes, hogy a bíróság nem a 2008. május 5-i beadványában előterjesztett keresetről döntött, mivel abban a felperes egyértelműen fogalmazta meg; csupán az eredeti keresetben már korábban előterjesztett kártérítési igényét tartja fenn. Ezt követően az elsőfokú bíróság, helyesen - a módosított kereseti kérelemnek megfelelően - kizárólag a felperes kártérítési igénye megalapozottságát vizsgálta, és az alperes kártérítési felelőssége kérdésében hozta meg döntését. Megalapozatlanul kifogásolta ezért a felperes a Pp. 213. §-ának (1) bekezdésében írt eljárási szabályok megsértését is.

Alaptalanul állította a fellebbezési tárgyaláson a felperes azt is, hogy az elsőfokú bíróság a fellebbezésben írtakon túlmenően nem döntött a hitelszerződéstől való elállása érvényessége kérdésében sem, hiszen ezt a kereseti kérelmet a felperesnek a 2008. május 5-i beadványa nem tartalmazza, azt a felperes maga sem állította - sem az első fokú, sem a másodfokú eljárásban -, hogy a 2008. május 5-én kelt keresetmódosításának 2008. május 7-én történt benyújtását követően a keresetét ismételten megváltoztatta.

A másodfokú bíróság a felperes fellebbezési érvelését az érdemi döntés tekintetében sem fogadta el.

Az elsőfokú bíróság helyesen minősítette a 2003. október 1-jén kelt devizahitelszerződést a Ptk. 522. §-a szerinti bankhitelszerződésnek. Az ezzel kapcsolatos további okfejtését a másodfokú bíróság nem osztotta. Nincs akadálya ugyanis annak, hogy a felek oly módon kössék meg a bankhitelszerződést, hogy az alperes által lehívott összeg ne külön kölcsönszerződés alapján kerüljön az adós rendelkezésére, hanem maga a hitelszerződés teremtsen meg és szabályozza az igénybevétel és a visszafizetés feltételeit. A perbeli esetben a felek megállapodása azt jelentette, hogy a hitelezés résztvevénysége a kölcsön nyújtása, így minden egyes igénybevétel nem keletkeztet külön jogviszonyt a felek között. A felek tehát - eltérően az elsőfokú bíróság álláspontjától - magában a bankhitelszerződésben állapodtak meg a lehívás feltételeiben, így közöttük egy jogviszony jött létre, a kölcsön felvétele pedig a lehívással perfektuálódott.

Az elsőfokú bíróságnak a bankhitelszerződés értelmezésével kapcsolatos, az ítéleti indokolásban kifejtett álláspontja azonban az ügy érdemi elbírálását nem érintette.

Az előzőekben kifejtettek értelmében az elsőfokú bíróságnak a felperes 2008. május 5-én kelt és 2008. május 7-én benyújtott keresete alapján arról kellett döntenie, hogy fennáll-e az alperes szerződésszegése (Ptk. 318. §), s így a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése szerint a kártérítési felelőssége.

Nem volt vitás a perben, hogy a felek közötti, 2003. október 1-jén kelt devizahitel-szerződés alapján a felperes műszaki ellenőre és a bank műszaki ellenőre által igazolt lehívólevelekkel a felperes 127.961.231 forint kölcsönt vett igénybe, s az alperes a szerződésben 1.130.000 euró hitelkeret rendelkezésre tartását 2004. július 31-ig vállalta. A felperes perbeli állítása szerint az alperes a kártérítési felelősségét megalapozó szerződésszegő (jogellenes) magatartást tanúsított, amikor (2004. július 31-ét, a hitel rendelkezésre tartása határidejének lejártát megelőzően) a kölcsön folyósítását minden indok nélkül beszüntette, illetve a fellebbezésében foglalt érvelés szerint megtagadta (Ptk. 313. §).

A 2003. október 1-jén kelt devizahitel-szerződésben a felek megállapodtak a kölcsön lehívásának a feltételeiben, ezért a Pp. 164. §-ának (1) bekezdése értelmében a felperest terhelte a perben annak bizonyítása, hogy a kölcsön lehívásának az előzőekben már ismertetett, szerződés szerinti feltételeit teljesítette, azaz az egyértelmű szerződéses rendelkezések alapján 2004. július 31-ig felhívta az alperesi jogelőd bankot a hitelkeret szerint még rendelkezésre álló kölcsön folyósítására. Ezeket a tényeket a felperes nem bizonyította.

Nem nyert bizonyítást továbbá az sem, hogy az alperesi jogelőd bank alkalmazottja a kölcsön folyósításának a megtagadását „előre bejelentette”, a tanúvallomásokból ilyen kétséget kizáró következtetés nem vonható le. A felperest semmi nem akadályozta abban, hogy az állított „előre bejelentés” következményeként - a folyósítási feltételek fennállása esetén - írásban felhívja a bankot a devizahitel-szerződésre hivatkozással a szerződés szerinti teljesítésre. A bank említett felhívására nincs adat, és ennek hiányára okszerű magyarázatot a felperes nem adott a perben.

A felek jogvitáját érintő lényeges tény, hogy a ... Kft. a ... Kft. alvállalkozóval kötött szerződést a perbeli hitelkeret rendelkezésre tartása határidejének lejártá előtt (2004 áprilisában) felmondta - a felmondás tényét a felperes maga sem vonta kétségbe -, ebből következően az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes állított kárának esetleges bekövetkezése nem az alperes (alperesi jogelőd) magatartásával áll okozati összefüggésben, hanem az alvállalkozási szerződés felmondásával és azzal a körülménnyel, hogy új alvállalkozó bevonására a kérdéses időszakban nem került sor.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a szükséges mértékben feltárta a tényállást, és ítéletében az indokolási kötelezettségének eleget téve helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az alperes kártérítési felelőssége nem állapítható meg, s ezért a felperes keresetét elutasította.

Alapítván kifogásolta a felperes fellebbezésében, hogy az első fokú ítélet tartalmazza a per feltárt adatainak egyes ellentmondásait, azokat az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a felperes terhére, a felperes ugyanis a Pp. 164. §-ának (1) bekezdése szerint őt terhelő kötelezettség ellenére az alperes szerződésszegő és ezért jogellenes magatartását nem bizonyította, és a bizonyítatlanság következményeit a felperesnek kell viselnie.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezés sikertelensége folytán a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint a felperes köteles az alperesnek a másodfokú eljárással okozott költségét megtéríteni. Az alperes másodfokú perkölsége a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdésének alkalmazásával megállapított, az általános forgalmi adót is tartalmazó ügyvédi munkadíjat foglalja magában.

Budapest, 2009. június 9.

. Bánki Horváth Mária s. k.,

a tanács elnöke

. Rédei Anna s. k.,
előadó bíró

Levek Istvánné dr. s. k.,
bíró